

Con Ơi Cậu Sẽ Gửi Cho Con

Cậu sẽ cho con một gói quà!
Con cười! Khuôn mặt đẹp như hoa.
Tôi hôn tóc cháu mà rơi lệ
Chuyện...trước ngày tôi bỏ nước, xa...

Tôi đến...bình yên sau chín tháng
Định cư. Dành được chút tiền dư
Mua quà, gửi cháu, mua gì nhỉ?
Ừ nhỉ...sao không gửi nụ cười?

Bạn biết...nụ cười không thể gói
Thôi thì tấm ảnh cuối chân mây.
Trời xanh bát ngát...người xanh mét
Ôm trọn niềm vui trong cánh tay!

Đó, món quà xa tôi gửi về
Tháng hơn, cháu nhận, nói mà mê:
"Cậu ơi con thích đời thay đổi,
Con rất mừng dấu biết...biệt ly!"

Thư của cháu tôi đầy nước mắt
đầy mù sương, sương khói quê nhà...
Tôi ôm, tôi ấp hai tờ giấy
Tôi vuốt ve hôn nét mực nhà...

Lời cuối bức thư mà cháu viết:
"Cậu à, con muốn cậu đình ninh
Từ nay con có niềm Hy Vọng
Con sống yên trong thuở thái bình!".

Tôi biết cháu tôi nói...nát lòng
Món quà cháu có...Có như Không!
Món quà tôi gửi bao nhiêu lắm?
Hai chữ Quà Bình cháu mới mong!

Cháu tôi người Nam, nói tiếng Nam
Cháu tôi không có bụng tham lam
Cháu tôi từng nhớ thơ ai đó,
Hai câu thơ thôi của Kiên Giang!

**"Hòa bình ơi hỡi Hòa Bình
Ôi hai tiếng biết bao Tình Chứa Chan!"**
Tôi lau cây bút bằng bầu áo
Tôi viết hồi âm, nước mắt tuôn.

*Con ơi, cậu sẽ gửi cho con
Một chút tình riêng có Nước Non
Một chút lòng thôi mà nặng lắm
Muôn đời...con thấy nhé, Quê Hương!*

Trần Vấn Lệ